

rovnocenné kategorie a stejné doby služební, ustanovení § 2 přiznává úředníkům tam uvedeným nárok na drahotní a nákupní přídavky jako v obdobných případech mají úředníci státní rovnocenné kategorie a stejné doby služební bez shora uvedeného omezení.

Vycházel-li žal. úřad z opačného názoru, nesprávně vyložil zákon.

Č. 9599.

Živnostenské právo: Provozovna živnostenská, podléhající konsensu podle III. hlavy živn. řádu, či provozovna, k níž konsensu takového netřeba?

(Nález ze dne 9. ledna 1932 č. 19.528/31.)

V ě c: František K. v Praze (adv. Dr. Kar. Dobíhal z Prahy) proti ministerstvu obchodu o opověď živnosti.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Magistrát hl. m. Prahy nevzal výměrem z 22. listopadu 1927 podle §§ 13 a 74 živn. řádu na vědomí st-lovu opověď tovární výroby a opravy obuvi, poněvadž místnost pro dílnu vyhlédnutá je ve sklepě, který celým svým světlým profilem leží pod úrovní dlažby dvora, a je opatřena pouze dvěma nepatrnými okénky, kterými jen skrovně denní světlo může procházeti. Při revisi zjištěno, že v místnosti je neprovětráný, sklepní vlhkostí zavlhlý vzduch. Nehodí se proto místnost ona za dílnu z důvodů zdravotních a nevyhovuje také § 57 stav. řádu. — Odvolání, jež st-l proti tomuto rozhodnutí podal, bylo zamítnuto v cestě instanční, naposledy nař. rozhodnutím, jímž potvrzeno rozhodnutí I. stolice z důvodů v něm uvedených.

O stížnosti proti tomuto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Maje rozhodnouti o zákonnosti tohoto výroku, musil se nss zabývatí především otázkou, zda dotyčná místnost jest provozovnou podléhající schválení podle III. hlavy živn. řádu, či provozovnou, k níž tohoto schválení zapotřebí není. Rozřešení této otázky jest pro rozhodnutí důležité z té příčiny, poněvadž pro obojí druh provozoven přicházejí v úvahu jak po stránce procesní, tak po stránce materiální odchýlné právní předpisy, a třeba zjistiti, kterých předpisů na daný případ mělo býti použito. Jde-li snad o provozovnu podléhající konsensu podle III. hlavy živn. řádu, pak pro zjištění způsobilosti takové provozovny platí předpisy této hlavy živn. řádu, a naskytá se dále otázka, nemá-li při takové provozovně při zkoumání její způsobilosti býti použito materiálních předpisů min. nař. č. 176/1905, jehož neplatnost ovšem stížností jest namítána, které však pro provozovny druhu jiného v úvahu vůbec nepřichází.

Ze spisů není patrnó, zda se jedná o provozovnu druhu prvního či druhého, ani z nař. rozhodnutí není zřejmo, za kterou provozovnu z obou druhů úřad považoval dílnu, o kterou šlo. Úřadem citované předpisy

§§ 13 a 74 živn. ř. vztahují se na provozovny obojího druhu. Pokud jde o citovaný § 57 stav. řádu, jest možno, že úřad dovolal se k zamítnutí opovědi přímo tohoto předpisu. Poněvadž také tento předpis nečiní rozdíl mezi provozovny podléhajícími konsensu podle III. hlavy živn. řádu a provozovny jinými, nelze ani z citace tohoto předpisu pro řešení svrchu uvedené otázky nic čerpati. Jest myslitelno, že úřad dovolává se § 57 stav. řádu jen proto, poněvadž opírá své rozhodnutí o § 1 bod 6 min. nař. č. 176/1905, který odvolává se na předpisy staveb. řádu a vztahuje se jen na živn. provozovny, podléhající schválení dle III. hlavy živn. řádu. Proti tomuto výkladu mluví však ta okolnost, že úřad uvedeného min. nař. vůbec necituje, o ně výslovně se neopírá, a vůbec otázkou, o kterou provozovnu z obou druhů se jedná, se nezabývá.

Tento nedostatek činí nař. rozhodnutí podstatně vadným, neboť jím odnímá se nss-u možnost, aby nař. rozhodnutí přezkoumal jak po stránce jeho zákonnosti, tak po stránce formální jeho bezvadnosti, ježto ani ze spisů ani z naříkaného rozhodnutí nelze zjistiti, o jakou provozovnu se jedná.

Č. 9600.

Horní právo. — Řízení správní: * Báňský úřad nevystupuje z mezí dozorcí kompetence svěřené mu §em 68 zák. č. 242/22, nařídí-li bratrské pokladně z důvodu hospodárnosti, aby snížila počet svého úřednictva.

(Nález ze dne 11. ledna 1932 č. 9.563/29.)

Prejudikatura: Boh. A 8261/30.

Věc: Revírní bratrská pokladna ve F. proti ministerstvu veřejných prací o snížení počtu úřednictva.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Představenstvo revírní bratrské pokladny ve F. usneslo se dne 5. srpna 1926 přijmouti do služeb pokladny nového praktikanta. Usnesení toto bylo výměrem báňského hejtmánství v Praze z 27. srpna 1926 podle § 68 odst. 2 a 3 zák. č. 242/22 zrušeno a pokladně přikázáno, aby na denní pořad příští schůze představenstva, po případě společné schůze dala bod o propuštění přebytečných úředníků, ježto normálně lze připustiti u bratrských pokladen jen na 1.000 členů jednoho definitivního úředníka a na 600 členů jednu kancelářskou sílu vůbec, včetně definitivní úředníky, při čemž se již přihlíží na práce v obou odděleních pokladny. Výměr tento byl k odvolání pokladny rozhodnutím min. prací z 30. ledna 1927, pokud se týkal ustanovení nového praktikanta, zrušen v podstatě proto, že pokladna tvrdila, že praktikant ten byl ustanoven bezplatně, jinak bylo však odvolání pokladny zamítnuto.

Na to pojednalo představenstvo pokladny ve schůzi z 2. května 1927 o požadované otázce, usneslo se však, že o propuštění nějakých zaměstnanců nemůže býti řeči v podstatě z toho důvodu, že není přebytečných